And we derive from this that דילך פטור – פטור – פטור הילך

OVERVIEW¹

The מרא ברייתא כוtes a ברייתא שטר which says that if a שטר states that the לוה owes the lender מלנים (but it did not enumerate how many סלעים); the מלוה claims the loan was for five סלעים and the לוה claims it was three סלעים, there is a dispute between מוב"מ and ר"ע. While רשב"א claims that the מוב מוב מוב מוב (for he and is required to swear, שמים maintains that the לוה is a מדר משב מגרא (for he could have claimed two סלעים) and is מחלוקת משבועה מגרא מגרא מגרא משב משבועה וא מחלוקת וא לוב מוב מגרא לוה משבועה וא לוב מערים לוב מערים לוב מגרא לוב מגרא לוב מערים לוב מערים לוב מגרא לוב מגרא לוב מערים לוב מערים לוב מגרא לוב מגרא שמים במנות לוב מערים לוב מגרא שמים שמר שמים שמר שמים לוב מערים לוב מערים לוב מערים ואילף שמר שמר שמר מגרא לוב מערים לוב מע

מוספות asks:

– ³ואם תאמר יהא נאמן בשלש דמיגו דבעי אמר שתים

And if you will say; the לוה should be believed (without a שבועה) when he admits to שלש (even according to רשב"א), on account of the מיגו that he could have claimed שתים, and he would have been believed (as the גמרא is presently stating); therefore he should also be believed by שלש.

תוספות answers:

- ויש לומר כיון דהילך פטור אם אם אם אתים הוה ליה כופר מעיז אדם מעיז אחל אחל פטור אחל הילך אחל הילך אחל הוה הילך, if he claims כוה"כ, and a person is not מעיז to be a כוה"כ.

 ^{2} See רש"י on the עמוד ב' ד"ה טעמא, that a שטר is considered הילך since it implies, עמוד ב' ד"ה טעמא

 $^{^{1}}$ This תוספות references the גמרא on the 'עמוד ב'.

 $^{^3}$ In the case of a regular מוב"מ he does not have the מיגו סל כוה"כ שלי, however here we have a unique case where even a פטור משבועה (the case of שתים); we should therefore say that when he claims שליש he has the שתים מיגו (which is not a בוה"כ and is not subject to the rule of א"א מעיז).

⁴ The reason הילך is because in a case of הילך, we divide the loan into two parts. The part of איז, which he admits to is considered paid to the מלוה. The remainder of the claim is a regular כוה"כ situation where the מלוה claims and the לוה denies everything. In this case of שטר the same applies. Two of the three סלעים which the לוה admits to is written in the שטר and is considered הילך and paid. Concerning the remaining three מוב"מ which the מוב"מ (who is admitting to one) is a מוב"מ, but he would be a מוב"מ had he claimed שחים instead of the שלש which he is currently admitting. A מוב"מ believed with a מיגו that he could have been a מיגו since 'Thinking it over' # 1.

תוספות responds to an anticipated difficulty. We are now saying that תוספות is considered a כוה"ם and there is no מיגו how therefore does שתים maintain that by שלש he is משיב אבידה since he is a שתים for he could have claimed שתים, according to משיב אבידה is a שתים and there is never a כוה"כ כוה"כ סוגן since ווייכן אמצין אמצין אמצין אמצין אמצין מיגן אמצין מיגן אמצין מיגן אמצין מיגן אמצין אמצין אמצין מיגן אמצין אמצין מיגן אמצין אמציין אמצייין אמציין אמציין אמצייין אמציייייייייייייי

responds:

ולרבי עקיבא לא הוי עזות דמסייע ליה שטרא⁵:

However, according to שמר וש is not brazenness; for the שמר is not brazenness; for the מוב"מ supports him; as opposed to a regular מוב"מ who cannot be a כוה"כ since that would be a העזה, for nothing would be supporting his claim as a כוה"כ.

SUMMARY

According to רשב"א there is no שתים of שתים (even if שתים is because it is because it is הילך), for שתים is considered a כוה"כ (on account of הילך); however ר"ע maintains that the שטר since the שטר supports him.

THINKING IT OVER

- 1. It appears from ^{6} תוספות that if there is a partial admittance [and no immediate payment], then there is no העזה in denying the balance (for we say אשתמוטי); however if there is a partial admittance and immediate payment [הילך), then denying the remainder is a ^{1} twist where is the logic in this?!
- 2. תוספות taught previously⁸ that the reason הבירו מעיז is because הבירו מכיר שטקרו. Why then is there a difference (according to שטר) whether the שטר is or not?! If מעיז is considered מעיז then it should always be considered a !

⁵ The שטר states merely סלעים; indicating that the loan was only for two סלעים (the rule is סלעים); if it would have been more the שטר would have specified it. Therefore although when one owes money he does not have the העזה to deny everything; in our case even if he owes three he is very comfortable to say two and deny the extra three because the שטר supports his claim (of כוה"כ on the remaining three).

⁶ See footnote # 4.

 $^{^{7}}$ See אמ"ה אות דוד. סוכ"ד אות and אמ"ה # 47.

⁸ ג.א ד"ה מפני.